

สัมภาษณ์น้ำตาลเปรี้ยว

ลั้มหวานน้ำตาลเปรี้ยว

"จงร่าอย่างกล้าหาญ จงขึ้นคานอย่างมีศักดิ์ศรี" คือสโลแกนประจำใจของเหล่าอาจารย์สาววัยเก๋า คานแห่งภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยชื่อดังแห่งหนึ่งใน จ.เชียงใหม่ ที่รวมตัวกันตั้งเป็นกลุ่มสาวโสด "หัวใจเปรี้ยว" โดยมีรองคณบดีวัย 40 เป็นประธาน นายิกา-อาจารย์นาย คือสมาชิกวัย 35 ที่มีอายุน้อยที่สุดในกลุ่ม ต่อหน้าใคร ๆ นายิกา เชิดหน้าทำเป็นจันไม่แคร์ ถ้าจะต้องแก่ตายโดยไม่ต้องมีผู้ชาย แต่ในใจเธอกลับกรี๊ดร้องว่าเธอไม่ได้อยากเป็นสาวแก่ไปจนตายสักหน่อย เธอมีหัวใจที่พร้อมจะรักใครสักคนที่เป็นคนดี ไม่จำเป็นต้องร่ำรวย ขอแค่รักเธอก็พอ เพียงแต่...เธอไม่เคยมีโอกาสดูพบกับผู้ชายคนนั้นเลย

ชีวิตเธอหมดไปกับการเรียนอย่างหนักจนจบด็อกเตอร์ แทบจะไม่มีเวลาคิดถึงเรื่องความรัก แต่พอเธอเริ่มคิด...วัยสาวก็กำลังจะลาจากเธอไปแล้ว นายิกา เกือบจะเลิกหวัง จนกระทั่งเธอได้อ่าน "โลกของคนเหงา" นวนิยายงานเขียนฝีมือของลูกศิษย์ในวิชาการประพันธ์เรื่องสั้น และนวนิยายที่เธอสอนอยู่ นายิกา ก็ตกหลุมรัก นาคินทร์...ผู้ชายที่เป็นตัวเอกของนวนิยายเรื่องที่เธออ่านในทันที

นาคินทร์...ชายหนุ่มที่เคยสดใส อารมณ์ดี เปลี่ยนเป็นคนละคน เมื่อต้องสูญเสีย คารารัตน์...ภรรยาสุดที่รักและลูกชายหญิง 2 คนจากอุบัติเหตุรถตกเขา นาคินทร์ เอาแต่ฝังตัวเองอยู่กับงานในไร่ส้มและสวนลิ้นจี่ที่มีอาณาเขตนับร้อยไร่ติดกับเส้นทางเดินป่าขึ้นคานอย่างข้ง และใกล้ชายแดนพม่า จนทำให้นิดานุช... หลานสาว, เอ็งจันท์...แม่ และนพ...พ่อ อดเป็นห่วงอนาคตของพ่อม่าย นาคินทร์ ไม่ได้ นิดานุช ตัดสินใจนำชีวิตของ นาคินทร์ มาเขียนเป็นนวนิยายเพื่อส่งในวิชาที่เรียนกับ นายิกา ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ นิดานุช สนุกสนมมากที่สุด เมื่อ นายิกา ได้อ่านเรื่องของนาคินทร์...ผู้ชายที่อ้วง โคดเดี่ยวที่สุดในความคิดของ นายิกา เธอก็หลงรักเขา ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยได้พบหน้าค่าตามาก่อน และตัดสินใจที่จะนำนวนิยายของ นิดานุช ส่งเข้าประกวดรางวัลในระดับมหาวิทยาลัย

หลังจากที่ลางานเข้ากรุงเทพฯ เพื่อไปร่วมงานแต่งงานของ นภัณฑ-นัท...น้องชายเพียงคนเดียว กับแฟนสาวลูกครึ่ง ภัณฑิลา-พอลล่า นายิกา ก็กลับมามหาวิทยาลัยด้วยโฉมใหม่ ไม่ว่าจะป็นเสื้อผ้าหน้าผมที่สวยงามยิ่งกว่าเก่า เพราะถูกพอลล่า และภวิตรา...น้ำสาวของพอลล่า ที่เป็นบ.ก.นิตยสารความงาม พาเธอเข้าคอร์สสปาหน้าทำผมเมคโอเวอร์ จนดูอายุอ่อนกว่าเดิมไปหลายปี ทำให้อาจารย์หนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่ใน

มหาวิทยาลัยที่ไม่เคยเห็น นานิกา อยู่ในสายตา ก็พากันหันมาสนใจ ทำให้อาจารย์โสภิต ประธานกลุ่มสาวแก่ หัวใจเปรี้ยว ถึงกับเดือดเป็นฟินเป็นไฟ

ที่ นานิกา ทำตัวเหมือนกับจะชิงจากคนที่ช่วยกันเกาะ และการเปลี่ยนไปของ นานิกา นี้เอง ทำให้ นิดานุช เกิดความคิดที่จะจับคู่อาจารย์สาวให้กับ อาคินทร์ ผู้นำสงสารของเธอ เพราะขณะนี้ นาคินทร์กำลังถูก คุณลินจี่ แม่ผัวสาวเจ้าของรีสอร์ทที่อยู่ไม่ไกลจากไร่ตามหวานแสนห่อ ดื้อถึงไร่ ลุยถึงพ่อแม่เพื่อหวังพิชิตใจ นาคินทร์ นิดานุชไม่ชอบท่าทางเข้าวนอุคมด้วยรอยเล่ห์พันมารยาของลินจี่ ไม่อยากได้มาเป็นอาสะใภ้ให้ ปวดหัว เลยปรึกษาเรื่องนี้กับย่าเอื้องและปุ่นพ และแล้วแผนการทั้งหมดก็เกิดขึ้น โดยชวนเพื่อนในคณะและ นานิกา ไปเที่ยวชมไร่ส้ม และเดินป่าในช่วงปิดเทอม นานิกา ตอบรับคำเชิญชวนเพราะอยากได้พบตัวจริง ของนาคินทร์ ผู้ชายแสนเศร้าที่น่าสงสารคนนั้น อาจารย์โสภิต รู้เรื่องก็ขอตามไปด้วย ด้วยเหตุผลว่าเป็นห่วง สวัสดิภาพของนานิกา การไปอยู่ใกล้พ่อแม่หัวใจเปลี่ยวอย่างนาคินทร์มันอันตราย โสภิต เลยต้องการจะไป เป็นดูแลนานิกาให้ครองสถานะขึ้นคานไว้เหมือนตัวเอง

ครั้งแรกที่ได้เจอตัวจริงที่แสนหล่อเข้ม สมชายชาติริชของนาคินทร์ที่ "บ้านไร่ผดุงเกียรติ" ใจของนานิกา แทบละลาย แต่ความรู้สึกดี ๆ กลับพังทลายไปจนหมดสิ้น เมื่อนาคินทร์ถามถึงอาจารย์สาวแก่กับ นิดานุชต่อ หน้าเธอ เพราะนาคินทร์เคยเห็นนานิกาโดยบังเอิญตอนไปปรับนิดานุชที่คณะ ตอนนั้นนานิกายังไว้ผมบ๊อบ ใส่แว่นแต่งตัวเป็นป่าอยู่เลย เมื่อนานิกาเปลี่ยนโฉมใหม่จนสวยแปลกตาเปลี่ยนไปเหมือนเป็นคนละคน นาคินทร์ถึงจำเธอไม่ได้ แทนที่จะรู้สึกผิด แต่ในใจนาคินทร์กลับโทษว่าเป็นความผิดของนานิกา ที่ลุกขึ้นมา ทำตัวสวย ซึ่งเขาคิดว่าไม่เหมาะสมสำหรับคนที่เป็นอาจารย์ แถมยังคิดว่านานิกาคงกำลังคิดจะจับผู้ชายคน ไหนสักคนเพื่อจะลงจากคาน แต่เพราะความรักหลานและเป็นสุภาพบุรุษ นาคินทร์ไปขอโทษนานิกาที่เสีย มารยาทกับเธอในฐานะที่เธอเป็นแขกของบ้าน นานิกาไม่ถือโกรธแต่ในใจเริ่มมีกำแพง โดยมีโสภิตคอยพูด เป่าหูให้เห็นข้อเสียของนาคินทร์

การมาเที่ยวไร่ของกลุ่มนานิกา ตกอยู่ในสายตา กำนันดำ เจ้าของที่ดินที่มีอาณาเขตติดกัน แม้กำนันดำ จะมีที่ดินมากกว่า แต่ผลผลิตในไร่ส้มก็น้อยกว่า และขายได้ราคาต่ำกว่าผลผลิตในไร่ของนาคินทร์มาก เนื่องจากนาคินทร์คิดค้นผลิตปุ๋ย และยาฆ่าแมลงตามธรรมชาติใช้เอง ที่สำคัญที่ดินของนาคินทร์มีตาน้ำพุที่เป็นแหล่งน้ำ ไปหล่อเลี้ยงไร่ส้มได้อุดมสมบูรณ์กว่า กำนันดำจึงคิดจะซบที่ดินในไร่ผดุงเกียรติมานานาน ตั้งแต่ นครเสข... พ่อของนิดานุช และพี่ชายของนาคินทร์ยังคงดูแลไร่อยู่ กำนันดำเพียรพยายามจะขอซื้อไร่จากนครเสข

ทั้งใช้อิทธิพลบีบ แต่ก็ไม่สำเร็จ ต่อมานครเศและแม่ของนิदानุชก็ถูกยิงเสียชีวิต โดยที่ไม่สามารถจับตัวคนร้ายได้ แม่นาคินทร์จะสงสัยว่ากำนันคำเป็นผู้บงการฆ่า แต่ตำรวจก็ไม่มีหลักฐานจะเอาผิดได้ จนกระทั่งนาคินทร์เข้ามาสืบทอดดูแลไร่ส้มแทนพี่ชาย เขาก็ยังถูกกำนันคำคุกคาม พยายามรुकล้ำ เมื่อไม่สำเร็จ กำนันคำก็วางแผนเก็บนาคินทร์อีกเป็นคนที่ 2 แต่คนที่รับเคราะห์แทนกลับกลายเป็นเมียและลูกทั้ง 2 ของนาคินทร์ โดยกำนันคำส่งคนขับรถเบียดรถของคารารัตน์กับลูกตกเขา เพราะคิดว่าในรถมีนาคินทร์นั่งมาด้วย แต่เนื่องจากวันนั้นนาคินทร์ติดธุระ ไม่ได้ไปด้วยเขาจึงรอดตายอย่างปาฏิหาริย์แต่ก็เป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ ซึ่งเขามั่นใจว่าต้องเป็นมือของกำนันคำ แต่ก็ไม่มีหลักฐานไปเอาผิดกำนันคำได้เช่นเคย แม้แต่ตำรวจ... ลูกชายคนเดียวของกำนันคำ ซึ่งหลงรักนิदानุชก็ปฏิเสธแทนพ่อมาตลอด ตำรวจไม่เคยเชื่อว่าพ่อจะเป็นฆาตกรใจคอโหดเหี้ยมเช่นนั้น เป็นผลทำให้ความเป็นเพื่อนที่นิदानุชเคยมีให้ตำรวจต้องขาดลง

กำนันคำสืบรู้ว่า...นาคินทร์มีแผนจะพาเพื่อน ๆ ของนิदानุชเดินป่า ขึ้นไปพักค้างแรมบนดอยอย่างห่างกำนันคำเห็นโอกาสที่จะกำจัดนาคินทร์ทันที โดยพาสมุนปลอมตัวเป็นกลุ่มทหารว่าแดงไปซุ่มดักรอยิงนาคินทร์อยู่กลางป่า ประจวบเหมาะกับนิदानุชกับเพื่อน ๆ ก็วางแผนจะให้นาคินทร์กับนายิกาหลงป่าไปด้วยกันพอดี เพราะหวังว่าการที่ทั้ง 2 หลงป่าไปด้วยกัน ความใกล้ชิดจะทำให้ทั้ง 2 เกิดตกหลุมรักกันสมใจ วันต่อมา นาคินทร์ก็พาทุกคนเดินป่าขึ้นดอยอย่างห่าง ลึนจี้ขอตามไปด้วยเพราะหึงนายิกา ไม่ไว้ใจให้อยู่ใกล้ ๆ นาคินทร์ คีคนที่ 2 ของการพักค้างแรมในป่าระหว่างทางเดินขึ้นดอย นิดานุชกับเพื่อนคิดเกมส่วล็กเรลลิ่งขึ้น โดยให้นาคินทร์กับนายิกาจับคู่กันหาของในป่า คำอ้ายและสมพงษ์...ลูกน้องคนสนิทของนาคินทร์ก็ร่วมมือกับนิदानุชด้วย โดยพวกนิदानุชปลอมเป็นผีหลอกนายิกา จนตกใจวิ่งหนีเตลิดเข้าป่าไป นาคินทร์เลยวิ่งตามไปจนพลัดหลงกับทุกคน จังหวะที่ทุกคนทำตามแผน กลุ่มของกำนันคำก็บุกยิงนาคินทร์พอดี ทำให้เกิดความสับสนวุ่นวายไม่รู้ใครเป็นใคร นาคินทร์ซักปิ่นยิงถูกลูกน้องของกำนันคำบาดเจ็บไปคนหนึ่ง แล้วพานายิกานี้ออกจากวงล้อม จนลึนไหลตกหน้าผาไปในเหวลึกทั้งคู่ นาคินทร์ หัวกระแทกจนสลบไป ขณะนายิกาบาดเจ็บข้อมือช้ำ และฟกช้ำทั่วร่างกาย ฝนเทกระหน่ำลงมา นายิกาลากร่างที่เปียกโชกของนาคินทร์เข้าหลบใต้ชะง่อนหิน ทั้ง ๆ ที่มีมือเจ็บ ช่วยเปลี่ยนเสื้อผ้าให้เขาแล้วก็หมดแรงกลับไป นาคินทร์ฟื้นขึ้นมาพบนายิกาอยู่ข้าง ๆ เขา ก็รู้สึกซึ้งในน้ำใจนายิกาที่ช่วยลากเขาหนีฝน แล้วยังช่วยทำแผลเปลี่ยนเสื้อผ้าให้เขาอีก ทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็บาดเจ็บ นาคินทร์ปลุกนายิกาและเริ่มออกเดินทางกลับบ้านไป

ฝ่ายกำนันคำแม้จะรู้ว่านาคินทร์รอดไปได้ แต่ก็เข้าใจผิดคิดว่าพวกคำอ้ายเป็นกองกำลังว่าแดง เลยหนีไปตั้งหลักที่หมู่บ้านชาวเขา นิดานุชไม่คิดอย่างนั้น...เธอคิดว่าต้องเป็นฝีมือของกำนันคำแน่ หลังจากที่ตั้ง

เพื่อนขึ้นไปพักที่ดอยอย่างช่างแล้ว เธอกับคำอ้ายและสมพงษ์ก็รีบไปที่ไร่กำนันดำ นิดานุชเจอกับตำรวจที่
ไร่ เขายืนยันว่าพ่อกำลังขุดหาตาน้ำอยู่ที่ท้ายไร่ไม่ได้ไปไหน นิดานุชตามไปดู...กำนันดำกลับลงจากเขามา
รับหานิดานุชได้ทันเวลา เมื่อเป็นอย่างนั้น...นิดานุช คำอ้ายและสมพงษ์เลยพากันย้อนกลับเข้าป่าเพื่อตาม
หานาคินทร์และนายิกา แต่เพราะหุบเหวที่นาคินทร์กับนายิกาตกลงมาลึกมาก และนาคินทร์ก็ไม่คุ้นชิน
เส้นทางนี้ ทำให้คืนนั้นทั้ง 2 ต้องพักแรมอยู่ในโพรงถ้ำเล็ก ๆ นาคินทร์หุงหาอาหารที่ติดตัวมาให้นายิกา
กิน ผนเทลงมาอย่างหนัก นาคินทร์ใช้สายฝนเป็นน้ำอาบ แล้วไล่ให้นายิกาไปอาบ นายิกาเจอกิ่งกำกระโดด
เกาะเธอตกใจโผล่กอดนาคินทร์ สัมผัสของนายิกาทำให้นาคินทร์ค้นพบว่าเขาแอบมีใจให้นายิกาตั้งแต่แรกที่
ได้เห็นเธอที่ไร่ เขาถึงสนุกสนานกับการแกล้งให้เธอโกรธ ยั่วให้เธอมีปากมีเสียงกับเขามาตลอดการเดินทาง
ซึ่งความรู้สึกเบิกบานนี้ไม่เคยมีเลยนับแต่ดารารัตน์จากไป จนกระทั่งได้มาพบนายิกา และการหลงป่ามา
ด้วยกัน ทำให้เขาได้รู้จักตัวตนที่แท้จริงของนายิกาว่าเป็นคนอดทน มีน้ำใจ และจิตใจดี เพราะฝนตกทั้งคืน
ทำให้คืนนั้นอากาศหนาวมาก แต่มีผ้าห่มอยู่ผืนเดียว นายิกากับนาคินทร์ต้องนอนหลับอยู่ภายใต้ผ้าห่มผืน
เดียวกัน และก็ตื่นขึ้นมาพบว่าต่างก็ซุกกันอย่างอบอุ่นอยู่ด้วยกัน และเป็นอย่างนั้นอยู่ 2 คืน ทำให้นาคินทร์เริ่ม
เปิดประตูใจยอมรับนายิกาเข้ามาอยู่ในใจแล้ว

แต่แล้วคืนต่อมา...นายิกาก็พูดถึงนิยายโลกของคนเหงาของนิดานุชให้นาคินทร์ฟัง เมื่อหวนคิดถึง
ดารารัตน์ ทำให้นาคินทร์รู้สึกผิดที่ป็นใจให้นายิกา และกลับมามีมันติงใส่นายิกาทันที กลับมาเป็นนาคินทร์ผู้
เคร่งขรึมอีกครั้ง นายิกาผิดหวังมาก แต่ไม่ว่านาคินทร์จะพยายามบังคับใจให้มันติงกับนายิกายังไง ความ
ใกล้ชิดก็ทำให้เขาไม่สามารถบังคับความรักที่มีต่อนายิกาได้ เขาเผลอจูบเธอ มันเป็นจูบแรกของนายิกา แต่
นาคินทร์จูบเธอแล้วกลับวิ่งหนีหายเข้าป่าไป ก่อนจะกลับมาสารภาพว่ามีใจให้นายิกา แต่ไม่อาจลืมดารา
รัตน์ได้ นายิกาเข้าใจนาคินทร์ และขอให้เวลาเป็นตัวตัดสิน แต่คืนต่อมา...นายิกาเก็บเห็ดมาอย่างกิน ทำให้
ทั้งคู่มีเห็ดมา นายิกาสารภาพว่าตกหลุมรักเขาตั้งแต่ได้อ่านนิยายของนิดานุช และแล้วทั้งคู่ก็ตกเป็นของกัน
และกัน ตื่นเช้ามา...นายิกาตกใจร้องห่มร้องไห้ ขณะที่นาคินทร์ก็ซ็อกไป เขาคิดว่ามันเป็นความผิดพลาดทาง
เทคนิค นายิกาขอให้ลืมเรื่องคืนนั้นเสีย ทั้ง 2 ออกเดินทางอีกครั้ง จนมาพักอยู่ในหมู่บ้านของชาวจาวปะ
หล่อง...ชนเผ่าอพยพจากพม่า ที่นี่เอง...ทั้ง 2 ยอมรับรักกันอย่างเปิดใจ

ฝ่ายกำนันดำสืบรู้ว่านาคินทร์กับนายิกาพักอยู่ที่หมู่บ้านของชาวจาวปะหล่อง ก็พากันย้อนกลับเข้าป่าเพื่อ
ตามไปเก็บอีกครั้ง ตำรวจเห็น แอบตามไป ไปเจอหัวหน้าชาวภูเขากำนันดำหนีไปตั้งหลักในวันแรกที่
นาคินทร์ถูกลอบยิง จึงรู้ความจริงทั้งหมดที่กำนันดำเข้าป่าในวันนั้น และคนที่ยิงนาคินทร์ก็คือกำนันดำ

นั่นเอง คำแรงเดชตามหากลุ่มนินดานุชจนพบ และขอร่วมทางตามคั่นหานาคินทร์ไปกับเธอ เพื่อขัดขวางไม่ให้
กำนันคำทำร้ายใครอีก นาคินทร์กับนายิกาเดินทางออกจากหมู่บ้าน จนมาเจอกลุ่ม นินดานุชเข้า แต่กลุ่มกำนัน
คำก็ตามมาพบเช่นกัน เกิดการต่อสู้กันขึ้น กำนันคำพลาดยิงถูกคำแรงเดชทะเลือกขวา แต่ก็ยังไม่ยอมแพ้
นายิกาเป็นตัวประกัน เพื่อแลกกับชีวิตของนาคินทร์ นายิกาสู้ด้วยปืน ยี่เย็ดกัน นาคินทร์เข้าช่วย กำนันคำ
พลาดตกลงเหวตาย คำแรงเดชถูกส่งตัวไปผ่าตัดเอากระสุนออก...รอดพ้นชีวิตอันตราย เหตุการณ์ร้ายผ่านไป...
นาคินทร์โอโหสิกรรมทุกอย่างให้ครอบครัวคำแรงเดช และไม่ขัดขวางถ้า นินดานุชจะรักกับคำแรงเดช ขณะที่เขา
พานายิกาไปดูพระอาทิตย์ตกดินที่ผาท้ายไร่ เพื่อเป็นการอำลา คั่นนั้นนายิกาอยู่กับนาคินทร์ทั้งคืน ก่อนจะ
จากไปในวันรุ่งขึ้น โดยไม่มีคำพูดใด ๆ จากปากของนาคินทร์ ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเขากับเธอจะเป็น
อย่างไรต่อไป นายิกากลับไปอย่างผิดหวัง

2 เดือนผ่านไป...ไม่มีการติดต่อจากนาคินทร์ ไม่มีแม่โทรศัพท์จากเขา นายิกาได้แต่เฝ้ารอและโศกเศร้า
เสียใจอยู่คนเดียวๆ ขณะที่นาคินทร์เอาแต่จมอยู่กับงาน โดยหวังว่าจะตัดใจจากนายิกาได้ เพราะไม่อยากจะ
ผิดคำสัญญาที่เคยให้ไว้กับดรรารัตน์ว่าจะรักเดียวใจเดียวกับเธอไปจนวันตาย แต่ยิ่งพยายามลืม นาคินทร์
กลับคิดถึงนายิกามากจนแทบคลั่ง นินดานุชต้องยื่นมือเข้ามาช่วยอีกครั้ง โดยวางแผนให้พี่ชายเพื่อนไปหา
นายิกาเพื่อถามเกร็ด แล้วแอบถ่ายรูปไว้เอาไปหลอกนาคินทร์ว่านายิกาได้พบรักกับชายหนุ่มรุ่นน้องแล้ว ทำ
เอา นาคินทร์ร้อนรุ่มจนทนไม่ไหวอีกต่อไป นาคินทร์รีบโทรเข้ามือถือนายิกา แต่ ภวินท์สามีภวินตราเป็นคน
รับสาย นาคินทร์เข้าใจผิดคิดว่าเป็นแฟนนายิกา เขาบึ่งไปหาเธอ และต่อย ภวินท์ ก่อนที่ทุกคนจะช่วยกัน
อธิบายว่าเขาเข้าใจผิด และทุกอย่างเป็นแผนการของนินดานุชอีกแล้ว นาคินทร์คุกเข่าขอนายิกาแต่งงาน เขาจะ
รักและเก็บดรรารัตน์ไว้ในใจของเขาตลอดไป ดรรารัตน์ก็อดคิดที่ไม่อาจลืมเดือน แต่นายิกาคืออนาคตที่
สดใสของเขา และเขาคิดว่าดรรารัตน์ก็คงจะยินดีที่เห็นเขามีความสุข หลังจากทีนาคินทร์ตามง้องอนอยู่นาน
ในที่สุดนายิกาก็ยอมตกลงแต่งงานกับนาคินทร์ ส่วนนิยายโลกของคนเหงาของนินดานุชได้รับรางวัลชนะเลิศ
อันดับ 3 จากการประกวด

บทประพันธ์โดย : ณาธา

บทโทรทัศน์โดย : เบญจมาศ ดาลหิรัญรัตน์

กำกับกำแสดงโดย : คมกฤษ ตรีวิมล

ผลิตโดย : มีเดีย ออฟ มีเดียส์